

Η Αγάπη ως κοινό σημείο του μυστηρίου της εξομολόγησης με την προσωποκεντρική θεωρία (πρωτοπρεσβύτερος Ευστράτιος Καρατσούλης)

/ [Πεμπτουσία](#)

Ακόμη η αγάπη είναι ένα πολύ σημαντικό και κοινό στοιχείο τους. Στην ορθόδοξη θεολογία η αγάπη είναι κατ' αρχή πρόσωπο, είναι ο ίδιος ο Θεός [229]. Η ενσαρκωμένη αγάπη, ο ίδιος ο Χριστός, αποτελεί το πρότυπο της αγάπης για κάθε άνθρωπο. Η σχέση με τον Θεό μπορεί να οδηγήσει τον άνθρωπο να βιώσει και να αισθανθεί την αγάπη στον απόλυτο βαθμό. Μία αγάπη, όχι συναισθηματική ή ψυχολογική, αλλά οντολογική. Η αγάπη οδηγεί τον άνθρωπο να γίνει πραγματικό πρόσωπο [230]. Η αγάπη για τον άνθρωπο, ο οποίος επιθυμεί την σχέση με τον Θεό, είναι ένας τρόπος ύπαρξης και ο τρόπος γνώσης του Θεού. Είναι ο τρόπος ύπαρξης των Προσώπων της Αγίας Τριάδας και κατ' επέκταση ο τρόπος ύπαρξης του κατ' εικόνα πλασμένου ανθρώπου.

Η αγάπη στην ΠΠΘ, από την άλλη, πηγάζει μέσα από την σχέση δύο ανθρώπων. Δεν είναι ένα απλό συναίσθημα, αλλά αποτελεί μία συνολικότερη εμπειρία του ανθρώπου. Κατ' αρχή είναι μία ανάγκη του ανθρώπου, η οποία είναι κρυμμένη

κάτω από το προσωπίο του. Η αποδοχή και η προσφορά αγάπης είναι σημαντικές ανάγκες και βοηθούν τον άνθρωπο να εξελιχθεί και να καταστεί πρόσωπο [231]. Είναι μία δυναμική και αναγεννημένη κατάσταση σχέσης, στην οποία υπάρχει έντονο το ενδιαφέρον και η διάθεση να μοιραστεί κανείς τα πιο προσωπικά του στοιχεία με έναν άνθρωπο. Βαθιά επηρεασμένος από τον Buber ο Rogers πίστευε ότι η αγάπη υπάρχει ανάμεσα στο Εγώ και Συ. Αυτή είναι μία βασική διάσταση της αγάπης και υποστήριξε ότι όποιος δεν μπορέσει να κατανοήσει με όλο του το είναι αυτή την διάσταση, δεν θα μπορέσει να βιώσει την αγάπη [232].

Μέσα στην αγάπη όλα αποκτούν ένα νέο νόημα. Είναι μία βαθιά ανανέωση του ανθρώπου, η οποία δεν είναι μια παθητική κατάσταση, αλλά έχει ένα έντονα ενεργητικό χαρακτήρα. Μπορεί να εκφραστεί με το ενδιαφέρον αλλά και με αυστηρότητα, άρνηση ή ακόμα και σαν συναισθηματική και πρακτική χειραφέτηση [233].

Η αγάπη αποτελεί ένα καταλυτικό στοιχείο στην δημιουργία και στην ποιότητα της σχέσης και των δύο προσεγγίσεων. Ο αγαπητικός τρόπος ύπαρξης είναι, τόσο για τον πιστό όσο και για το πλήρως λειτουργικό πρόσωπο της ΠΠΘ, η φυσιολογική κατάσταση του ανθρώπου. Στην ΠΠΘ η αποδοχή του ανθρώπου από τον προσωποκεντρικό θεραπευτή ισοδυναμεί με την αγάπη, η οποία κατά τον Rogers δεν έχει μία ρομαντική ή κτητική έννοια, αλλά αποτελεί μία κίνηση εξόδου προς το πρόσωπο του πελάτη [234]. Η προσπάθεια του θεραπευτή να είναι γνήσιος και αυθεντικός, αλλά και η ενσυναισθητική του κατανόηση, αποτελούν έκφραση της αγαπητικής στάσης και παρουσίας του θεραπευτή. Η αγάπη, στην οποία ο

Rogers δίνει και μία θεολογική χροιά, είναι αυτή, η οποία δίνει στον άνθρωπο το κίνητρο και την δύναμη να αρχίσει να εκτιμά, να αποδέχεται και να σέβεται τον εαυτό του [235]. Η αγάπη μέσα στην συμβουλευτική σχέση δημιουργεί μία ασφαλή ατμόσφαιρα για τον πελάτη, στην οποία ξεδιπλώνει τον εαυτό του φθάνοντας σταδιακά στην ανακάλυψη του προσώπου του. Η αγάπη αυτή περιγράφεται από τον Rogers ως παρουσία, η οποία δεν είναι μία ιδέα αλλά περισσότερο ένας τρόπος ζωής [236].

Τρόπος ύπαρξης είναι και η αγάπη για τον άνθρωπο, ο οποίος επιθυμεί την σχέση με τον Θεό. Η αφετηρία της αγάπης όμως στην ορθόδοξη διδασκαλία ανήκει στον Τριαδικό Θεό. Είναι ο τρόπος ύπαρξης των Προσώπων της Αγίας Τριάδας και κατ' επέκταση ο τρόπος ύπαρξης του κατ' εικόνα πλασμένου ανθρώπου με τον Θεό και τους ανθρώπους.

[Διαβάστε ολόκληρη τη μελέτη εδώ](#)

Παραπομπές:

229. «Ο μη αγαπών ουκ έγνω τον Θεόν. Ότι ο Θεός αγάπη εστίν.» Α Ίω. 4, 8.

230. Χρήστος Τερέζης, ό.π., σ. 32.

231. Carl Rogers, Ένας τρόπος να υπάρχουμε, ό.π., σ. 34.

232. M. Buber, / and Thou² (New York : Charles Scribner's Sons, 1958) σ. 64.

233. Αλέξανδρος Κοσμόπουλος, «Τα επτά βήματα της Σχεσιοδυναμικής θεώρησης και η Προσωποκεντρική θεωρία του Carl Rogers» Η Προσωποκεντρική Συμβουλευτική και Ψυχοθεραπεία σήμερα : Διαδρομή και Προκλήσεις ό.π., σσ. 53-54.

234. Carl Rogers, "The Interpersonal Relationship : The Core of the Guidance" στο Raymond M. Maslowski και Lewis B. Morgan, Interpersonal Growth and Self- Actualization in Groups, (New York : MSS Information Corp., 1973) σσ. 176-189.

235. Carl Rogers, A Way of Being. ό.π., σ. 204.

236. ό.π., σ. 129.